

Research Paper

Designing Policy Making Model of Olympic Sports**Mahdi Babaei¹, Mahvash Noorbakhsh^{2*}, Abas Khodayari³, Parivash Noorbakhsh⁴**

1. Ph.D. Student, Department of Sports Management, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran
2. Professor, Department of Sports Management, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran (Corresponding Author)
3. Associate Professor, Department of Sports Management, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran
4. Professor, Department of Sports Management, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Received: 2020/02/20**Accepted:** 2020/05/31**Abstract**

Iranian sport has a basic need to knowledge. Before financing, knowledge must be injected into the body of sport in order to choose the right path, and policy making be put in the right direction. The purpose of this study was to design policy making model of Olympic sports. The research method is qualitative-quantitative mixed method with an exploratory approach. The statistical population in qualitative section includes faculty members of universities and managers who have at least ten years of management experience in sports, while quantitative section includes members of the strategic council, senior staff managers, middle staff managers of the Ministry of Sports and Youth, presidents of federations and sports delegations of Olympic sports. In the qualitative section, 12 people and in the quantitative section, 5 to 10 subjects were required for each question, thus 297 people formed the statistical sample. Data collection tool in the qualitative section was semi-structured interview the results of which were designed in form of a questionnaire with 6 main factors and 13 sub-factors. For content validity, expert's opinion and construct validity (exploratory and confirmatory factor analysis) and combined reliability indicators, Cronbach's alpha, divergent and convergent validation and structural equation modeling were used by SPSS23 and PLS2 softwares. The fit index of model was reported 0.70 and results confirmed the final model in six main factors: economic, organizational, organizational orientation, expert manpower, infrastructure and sporting perspective. Therefore, it is suggested that these factors be considered when policymakers' decision-making.

1. Email: babaeemahdi67@gmail.com
2. Email: mahvashnoorbakhsh8@gmail.com
3. Email: khodayariabas@yahoo.com
4. Email: parivashnourbakhsh@yahoo.com

Keywords: Mixed Method, Olympic Sport, Policy Making.

Extended Abstract

Background and Purpose:

Promoting championship sports makes the name of the victorious nations in the world famous (Monijoong, 2004, 4). Lasswell (2017) sees policy-making as a codified program of goals, values, and actions. He argues that in order to achieve the best sports performance; it is believed that by adopting a strategic approach to the development of championship sports, international success can be achieved through public policy. Therefore, the development of sports, especially in the championship and Olympic level, has a basic need to knowledge. Before financing, knowledge must be injected into the body of sport in order to choose the right path, and policy making be put in the right direction. Therefore, the aim of the present study is to design policy making model of Olympic sports based on the impact of each factor with regard to the analysis of logical relationships and collected data.

Materials and Methods:

The present study is applied in terms of purpose and is of qualitative-quantitative mixed research type with exploratory approach. The statistical population in the qualitative section includes faculty members of universities and managers who have at least ten years of management experience in sports, while the quantitative section includes members of the strategic council, senior staff managers, and middle staff managers of the Ministry of Sports and Youth, presidents of federations and sports delegations of Olympic sports. In the qualitative section, 12 people and in the quantitative section, 5 to 10 subjects were required for each question, so 297 people formed the statistical sample. Data collection tool in the qualitative section was semi-structured interview. For this purpose, the researcher first examined the literature and theoretical foundations related to policy-making in sports organizations. Then, the interviews were conducted in a semi-structured manner with experts to determine the factors. Initially, explanations were provided on the subject of the research, and they were asked to comment on each of the factors, and if other factors were of their interest to state them. The interview continued until the data was saturated (i.e., 12 interviews were conducted). Data analysis was based on data collection, through selected questions and topics. To confirm the content validity, the questionnaire was given to the interviewees.

Then, after collecting the questionnaires, their opinions were applied. As a result, six main factors and 13 sub-factors were identified for the Olympic sports policy making questionnaire. Finally, a questionnaire with 61 5-choice questions was developed based on Likert's 5-value scale. For content validity, expert's opinion and construct validity (exploratory and confirmatory factor analysis) and combined reliability indicators, Cronbach's alpha, divergent and convergent validation and structural equation modeling were used by SPSS23 and PLS2 softwares.

Findings:

Exploratory factor analysis was used to investigate the reliability of the Olympic sports policy making questionnaire. At this stage, the questions of the questionnaire were reduced from 61 questions to 46 questions. In order to ensure the validity of the structure and confirm the factors identified in the previous step (exploratory factor analysis), the factors were examined using the confirmatory factor analysis test using partial squares method. Due to the fact that the factor loading of each question is more than 0.6, in this case, this question has the necessary accuracy to measure that structure (Gefen, D., Straub, D., & Boudreau, 2000, 7). The results of Table 1 showed that the factor loads of research questions are acceptable, and the statistical values of T were obtained more than 1.96. As a result, all the questions were retained. Combined reliability indicators, Cronbach's alpha, divergent and convergent validity were confirmed according to the values reported in Table 1. GOF was used to examine the fitness of general model as three values of 0.01, 0.25, and 0.36 are defined as weak, average, and strong values for GOF (Vinzi, V. E., Chin, W.W., Henseler, J., & Wang, 2010, 210). The results show a value of 0.70 for GOF, which indicates a strong fit of the model. And the results confirmed the final model in six main factors: economic, organizational, organizational orientation, expert manpower, infrastructure and sporting perspective and 13 sub-factors: financial, economic, environmental conditions, evaluation and monitoring, social factors, political participation, governance, hardware and software infrastructure, individual and group manpower, internal and international sports perspective.

Table 1. General Criteria of Model Quality

Variables	Path Coefficient	T Value	The Average Variance Extracted > 0.5	Combined Reliability (CR) > 0.7	Determination Coefficient	Cronbach's Alpha (a) > 0.7
Economic	0.72	12.53	0.52	0.76	0.53	0.79
Financial	0.71	17.29	0.74	0.93	0.73	0.75
Marketing	0.85	7.08	0.68	0.86	0.50	0.81
Organizational Factors	0.69	9.60	0.50	0.86	0.48	0.75
Environmental Conditions	0.72	9.13	0.72	0.83	0.73	0.75
Evaluation and Monitoring	0.73	10.81	0.69	0.91	0.54	0.76
Social Factors	0.62	8.68	0.76	0.86	0.38	0.70
Organizational Orientation	0.84	24.94	0.50	0.74	0.71	0.86
Political Participation	0.89	20.39	0.79	0.94	0.79	0.73
Governance	0.73	12.24	0.68	0.86	0.54	0.74
Infrastructures	0.77	19.84	0.62	0.81	0.59	0.75
Hardware	0.64	9.90	0.77	0.93	0.42	0.72
Software	0.73	13.27	0.68	0.86	0.53	0.75
Manpower	0.81	22.77	0.56	0.82	0.66	0.81
Individual	0.82	19.07	0.78	0.93	0.68	0.89
Group	0.66	9.30	0.69	0.86	0.44	0.75
Sports Perspective	0.60	8.84	0.57	0.79	0.36	0.74
Internal	0.64	9.57	0.63	0.84	0.41	0.71
International	0.89	37.91	0.50	0.75	0.79	0.79

Conclusion:

Due to the identification of factors affecting the policy of Olympic athletes in this study, it can be suggested that Olympic sports policies be based on environmental and sporting demands, be in line with social and political goals, and based on economic rationality (financial and marketing), organizational factors (evaluation), skilled manpower (individual and group), infrastructure (hardware and software). The practical point of this research is that the managers of the

National Olympic Committee, the Ministry of Sports and Youth and the Olympic Federations can benefit from the results of the research in improving the adopted policies in accordance with the mentioned factors for developing new techniques in management and as a result, provide the ground for the growth and development of these organizations in the domestic and international arenas. In general, it can be said that prioritizing the policies adopted in accordance with the economic conditions of the country and other factors identified in this research as well as constructive interaction with other executive institutions related to championship sports can have a synergistic function.

Keywords: Mixed method, Olympic sport, Policy making.

References

1. Gefen, D., Straub, D., & Boudreau, M. C. (2000). Structural equation modeling and regression: Guidelines for research practice. *Communications of the Association for Information Systems*, 4(1), 7-18.
2. Lasswell, HD. (2017). *The Signature of Power: Buildings, Communications, and Policy*. Routledge.
3. Monijoong, T. (2004). The color of medals. *Journal of Sport Economics*, 5(4), 40-60.
4. Vinzi, V. E., Chin, W.W., Henseler, J., & Wang, H. (2010). *Handbook of Partial Least Squares*, Springer, Germany: Berlin.

طراحی مدل سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک

مهدی بابایی^۱، مهوش نوربخش^{۲*}، عباس خدایاری^۳، پروش نوربخش^۴

۱. دانشجوی دکتری گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران
۲. استاد گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران (نویسنده مسئول)
۳. دانشیار گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران
۴. استاد گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۳/۱۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۲/۰۱

چکیده

ورزش ایران به دانش نیاز اساسی دارد. قبل از تأمین مالی، باید دانش به بدنه ورزش تزریق شود تا مسیر درست بعد از این انتخاب شود و سیاست‌گذاری‌ها در مسیر صحیح ریل‌گذاری شوند. هدف پژوهش حاضر طراحی مدل سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک بود. روش پژوهش، آمیخته کیفی-کمی با رویکرد اکتشافی بود. جامعه آماری در بخش کیفی، اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌ها و مدیرانی بودند که حداقل ده سال سابقه مدیریت در ورزش داشتند. جامعه آماری در بخش کمی نیز اعضای شورای راهبردی، مدیران عالی ستادی، مدیران میانی ستادی وزارت ورزش و جوانان، رؤسای فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی ورزش‌های المپیک بودند. در بخش کیفی، ۱۲ نفر و در بخش کمی برای هر سؤال بین پنج تا ۱۰ آزمودنی نیاز بود؛ بنابراین ۲۹۷ نفر نمونه آماری پژوهش را تشکیل دادند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات در بخش کیفی مصاحبه نیمه‌ساختارمند بود که نتایج برگرفته از این مصاحبه در قالب یک پرسشنامه با شش عامل اصلی و ۱۳ عامل فرعی طراحی شد. برای روایی محتوایی از نظر خبرگان و اعتبار سازه (تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی) و از شاخص‌های پایایی ترکیبی، آلفای کرونباخ، روایی واگرا و همگرا و مدل‌سازی معادلات‌ساختاری در نرم‌افزارهای اس‌پی‌اس نسخه ۲۳ و پی‌ال‌اس نسخه دو استفاده شد. شاخص برازش مدل $GOF = 0.70$ گزارش شد و نتایج مدل نهایی را در شش عامل اصلی اقتصادی، سازمانی، جهت‌گیری سازمانی، نیروی انسانی متخصص، زیرساخت و دیدگاه ورزشی تأیید کرد؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود این عوامل در زمان تصمیم‌گیری سیاست‌گذاران مدنظر قرار گیرند.

واژگان کلیدی: روش آمیخته، سیاست‌گذاری، ورزش‌های المپیک.

1. Email: babaemahdi67@gmail.com
2. Email: mahvashnoorbakhsh8@gmail.com
3. Email: khodayariabas@yahoo.com
4. Email: parivashnourbakhsh@yahoo.com

مقدمه

ارتقای ورزش قهرمانی موجب مطرح‌شدن نام ملت‌های پیروز در جهان می‌شود. افتخار ملی، یکی از عوامل روحیه‌آفرین در میان ملت‌هاست؛ بر این مناسبت که پیروزی پیوسته ملت‌ها در عرصه رقابت‌های ورزش فراملی، موضوعی درخور اعتنای ویژه است. رقابت بین ملت‌ها همیشه مهم‌ترین خصوصیت بازی‌های المپیک بوده است و با وجود اعتراض‌های مکرر کمیته بین‌المللی المپیک به جدول مدال‌های المپیک، تعداد و رنگ مدال‌ها از طرف سیاست‌گذاران و همچنین رسانه‌های جمعی مبنای مقایسه موفقیت‌های بین‌المللی در میان کشورها قرار گرفته است (مونی جونگ^۱، ۲۰۰۴، ۴). توسعه ورزش قهرمانی، اولویت سیاست‌گذاری با افزایش نهادینه و دخالت دولت و توسعه دستگاه‌های دولتی برای تحول و مدیریت ورزش مشخص شده است (گرین و هولیهان^۲، ۲۰۰۸، ۱۸). این تغییر احتمالاً در ارتباط با توسعه ورزشکاران در حوزه قهرمانی و میزبانی از رویدادهای مهم ورزشی است (هولیهان، بلوی و اسمیت^۳، ۲۰۰۹، ۶). دای^۴ (۲۰۱۳) سیاست‌گذاری را چنین تعریف می‌کند: آنچه دولت‌ها انجام می‌دهند، چرا انجام می‌دهند و آنچه انجام می‌دهند، چه خاصیتی دارد. نقطه اصلی تأکید این تعریف دولت و چیرستی و چرایی فعالیت‌های آن است. لاسول^۵ (۲۰۱۷) سیاست‌گذاری را برنامه مدونی از اهداف، ارزش‌ها و کنش‌ها می‌خواند؛ بنابراین برای رسیدن به بهترین عملکرد ورزشی، اعتقاد بر این است که با اتخاذ رویکرد استراتژیک برای توسعه ورزش قهرمانی، موفقیت بین‌المللی از طریق سیاست‌های عمومی قابل دستیابی است. همچنین در بین پژوهشگران و سیاست‌گذاران اعتقاد بر این است که کشورهایی که به‌طور فزاینده برای موفقیت برنامه‌ریزی می‌کنند، شانس موفقیت خود را در میدان‌های بین‌المللی افزایش می‌دهند (دی بسفر، شیلبردی، تیوم، وان هوکک و دنوپ^۶، ۲۰۱۱، ۱۲۶). کشورهای مختلف جهان با مشکلات یکسانی در سیاست‌گذاری ورزش روبه‌رو هستند. جایگاه ورزش در مدارس، ایجاد تعادل بین ورزش همگانی و قهرمانی، نقش دولت در قانون‌گذاری و گسترش ورزش از چالش‌های مشترک فراروی دولت‌ها و سازمان‌ها به شمار می‌روند (اوسترلند^۷، ۲۰۱۶، ۳۵۲).

1. Monijoong
2. Green & Houlihan,
3. Houlihan, Bloyce & Smith
4. Dye
5. Lasswell
6. De Bosscher, Shilbury, Theeboom, Van Hoecke & De Knop
7. Österlind

در حال حاضر بسیاری از کشورها سیاست‌گذاری ورزش قهرمانی را به‌طور عمومی تأمین می‌کنند و امکانات و کارکنان پشتیبان ویژه‌ای را برای آن ارائه می‌دهند. این تحولات باعث افزایش علاقه علمی به توصیف سیستم‌های نخبه ورزشی و تجزیه و تحلیل فرایندهایی می‌شود که با استفاده از آن‌ها سیاست‌گذاری می‌شوند و تأثیر این سیاست‌ها بر موفقیت ورزشکاران نخبه ارزیابی می‌شود (اندرسن، هولیهان، رونگلان^۱، ۲۰۱۵، ۱۹)؛ بنابراین اجرای مؤثر و کارآمد سیاست‌گذاری اغلب برای عملکرد موفقیت‌آمیز و بقای مدیریت در بسیاری از حوزه‌های مدیریتی مورد نیاز است (کرویکشنک و کالینز^۲، ۲۰۱۲، ۲۱۳).

کشورهای پیشرو در ورزش، سیاست‌هایی را برای کسب نتایج ورزشکاران ارائه داده‌اند؛ به‌عنوان مثال، ژاپن در مسابقات المپیک ۲۰۱۶ ریو ۱۲ مدال طلا کسب کرد که این امر را حاصل سیاست‌گذاری‌های این کشور در ورزش قهرمانی عنوان کرده‌اند و با در نظر گرفتن بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو، ژاپن اعلام کرده است که سیاست‌های ورزش قهرمانی خود را با جدیت بیشتری برای رسیدن به بهترین عملکرد در المپیک توکیو اجرا می‌کند (بنیاد ورزشی ساساکاوا^۳، ۲۰۱۷، ۱۱۶). بگویویچ^۴ (۲۰۲۰) در مطالعه‌ای با عنوان «توسعه سیاست‌های ورزشی در مونته‌نگرو» بیان کرد که به‌رغم استقلال عملکردی که توسط جنبش ورزشی در مونته‌نگرو اعمال می‌شود، تمرکز شدیدی از قدرت عمومی وجود دارد؛ جایی که دولت بازیگر اصلی است و درباره ساختار سازمانی، تصمیم‌گیری داخلی و بودجه در امر سیاست‌گذاری تصمیم‌گیری می‌کند. استریتمتر، استنلینگ، فهلن و اسکیل^۵ (۲۰۱۸) با ارائه چارچوب تحلیلی به مفهوم‌سازی مشروعیت در سازمان پرداخته‌اند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد مدل فرایند سیاست ورزشی به‌عنوان یک زنجیره به‌هم‌پیوسته از اعمال مشروعیت است که عواملی مانند مشروعیت‌خواهی، هدف، منابع، استراتژی‌ها و سناریو با تلاقی در هر مرحله از فرایند سیاست‌گذاری کار می‌کنند. سام و رونگلان^۶ (۲۰۱۶) نیز معتقدند که اجرای سیاست در چارچوب مدل خطی منابع ورودی و خروجی است. مندز و کداتو^۷ (۲۰۱۵) به بررسی پیکربندی نهادی سیاست ورزش برزیل پرداختند. ساختار نهادی نامناسب از نظر منابع انسانی و مشارکت دموکراتیک، قطع ارتباط بین سازمان‌ها، برنامه‌ریزی ناکافی و نبود ارزیابی و تداوم سیاست‌ها در ورزش، از جمله

1. Andersen, Houlihan & Ronglan
2. Cruickshank & Collins
3. Sasakawa Sports Foundation
4. Begović
5. Strittmatter, Stenling, Fahlén & Skille
6. Sam & Ronglan
7. Mendes & Codato

عوامل مؤثر بر سیاست‌های ورزشی است. ژوزف و سیسیلی^۱ (۲۰۱۵) در پژوهشی که با هدف بررسی سیاست‌گذاری در ورزش سوئد انجام دادند، عنوان کردند که سیاست‌های ورزشی در سوئد نتیجه رابطه بلندمدت بین دولت‌های ملی و محلی و باشگاه‌های غیرانتفاعی و با عضویت داوطلبانه است که به حمایت گسترده‌ای از ورزش‌های سازمان یافته منجر می‌شود. راتین^۲ (۲۰۱۹) عنوان کرد سیاست‌های ورزشی باید رویکرد کارآفرینی بیشتری را به آنچه در حال حاضر در ادبیات مشهود است، مدنظر بگیرد. سارجیت سینگ^۳ (۲۰۱۷) سیاست‌ها و راهبردهای توسعه ورزش همگانی را بر پایه سه برنامه متناسب شامل برنامه مالزی، روز ملی ورزش و الهام‌بخشیدن برای افراد در تمام سنین راه‌اندازی کرد. جیکل^۴ (۲۰۱۷) پژوهشی با عنوان «سیاست‌های مدرن ورزشی برای همه»، پنج چالش ردیابی کیفیت ارائه خدمات عمومی، ارتباط بین نتایج و تأثیرات، ابهام و پیچیدگی هدف، کارکنان و همکاری مدیریت در محیط پیچیده سیاست‌های مدرن ورزشی را شناسایی کرد. رانجان^۵ (۲۰۱۶) در گزارشی به بررسی سیاست‌های ورزشی و تأثیر آن بر بخش ورزش انگلستان طی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۲ پرداخت. وی عنوان کرد که توجه به توسعه ورزش نخبه در اواسط این دهه به دلیل المپیک ۲۰۱۲ لندن مدنظر قرار گرفته است. تیکسیرا و ریبریو^۶ (۲۰۱۶) بر این باورند که به‌منظور سیاست‌گذاری ورزشی باید به عواملی مانند گسترش جمعیت فعال، اولویت‌بندی مناطق محروم، سرمایه‌گذاری در عوامل انسانی و افزایش هزینه برای فرهنگ و ورزش توجه کرد. دولینگ، دنیسون و واشنگتن^۷ (۲۰۱۵) پیامدهای مدرنیزه‌شدن فرایندهای سیاست‌گذاری سازمان‌های ورزشی ملی را بررسی کردند و بر توسعه و اولویت‌بندی سیاست‌ها و برنامه‌های اختصاصی، توسعه و اولویت‌بندی سیاست‌ها و برنامه‌های مبتنی بر شواهد، افزایش رابطه میان روابط سازمانی و شرکای اصلی آن‌ها تأکید کردند. کامئو^۸ (۲۰۱۳) در مقاله‌ای استدلال کرده است که نهادهای رسمی و غیررسمی، روابط و ایده‌های نهادهای شده نقش مهمی را در جهت‌گیری سیاست ورزش کانادا با فعال کردن و محدود کردن گزینه‌های سیاست ورزش بازی می‌کنند. هالیهان^۹ (۲۰۰۵) در مطالعه‌ای به بررسی چارچوبی برای تحلیل تدوین سیاست‌گذاری

1. Josef & Cicilia
2. Ratten
3. Sargit Singh
4. Jaekel
5. Ranjan
6. Teixeira & Ribeiro
7. Dowling, Denison & Washington
8. Comeau
9. Houlihan

بخش عمومی ورزش انگلستان پرداخت و الگوی مراحل، تحلیل سازمانی، الگوی چندمرحله‌ای جریان و ساختار ترکیبی پشتیبان را ارائه کرد.

در ایران پژوهش‌ها در زمینه سیاست‌گذاری و ارائه مدل‌های بومی در ورزش قهرمانی بسیار محدود است و به حیطه‌های دیگر ورزشی مربوط است؛ به‌عنوان مثال، جوادی‌پور، روحی دهکردی، رهبری و طایفی (۲۰۱۹) و جوادی‌پور و رهبری (۲۰۱۸) در مطالعات خود در زمینه الگوی سیاست‌گذاری در ورزش همگانی کشور، در بخش کیفی، مؤلفه‌های سازمانی، باورها و فرهنگ‌ها، وضعیت اقتصادی، تحلیل، تفسیر و تدوین علمی و مطالعات و پژوهش‌ها را به‌عنوان مؤلفه‌های مؤثر بر سیاست‌گذاری ورزش همگانی کشور بیان کردند. حال با توجه به پژوهش‌ها می‌توان بیان کرد که سازمان‌ها از جمله سازمان‌های ورزشی که پیوسته با سازمان‌های بین‌المللی در تعامل هستند، ناگزیرند به‌طور دائم بر رویدادهای داخلی و خارجی خود نظارت کنند تا بتوانند در زمان مناسب و برحسب ضرورت سیاست‌هایی متناسب با تغییرات اتخاذ کنند. مسائلی مانند تغییرات روبه‌رشد فناوری اطلاعات، جهانی‌شدن و ایجاد رقابت‌های بین‌المللی برای حفظ کرسی‌های بین‌المللی و امثال آن، دلیلی آشکار است که الگوهای سنتی مدیریت در جوامع آینده به‌سرعت تغییر کند؛ بنابراین باید این موضوع را درک کرد که ساختن هیچ بنایی بدون داشتن زیربنایی مناسب امکان‌پذیر نیست. به‌رغم برنامه‌ریزی منسجم و هدفمند بسیاری از دستگاه‌های متولی ورزش قهرمانی، به نظر می‌رسد یکپارچه‌نبودن سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک در وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌ها و غیره زمینه برخی موازی‌کاری‌ها و همچنین هدررفت سرمایه‌ها را فراهم خواهند کرد. در حال حاضر وجود یک سند ملی که سیاست‌ها، اهداف و راهبردهای کلان ورزش ایران را تبیین و ابلاغ کند، به‌شدت احساس می‌شود و اینکه تسهیم کار ملی شفاف درباره تکالیف دستگاه‌های اجرایی مرتبط با ورزش در ایران وجود ندارد؛ بنابراین به چند دلیل می‌توان ذکر کرد که انجام‌دادن چنین پژوهشی در حوزه ورزش‌های المپیک ضرورت دارد. تاکنون پژوهش‌های کمی در راستای سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک و ارائه مدل کاربردی در ورزش انجام شده‌اند. معرفی و بررسی چارچوب‌های موجود در تحلیل سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک در ورزش می‌تواند خلأ موجود در ارزیابی سیاست‌گذاری را پوشش دهد. نتایج این پژوهش می‌تواند راهکارهای کاربردی در زمینه‌های سیاست‌گذاری در ورزش قهرمانی و در نهایت فرایند مدیریت در اختیار سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران کمیته ملی المپیک، وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون‌های المپیک برای رسیدن به بیشترین عملکرد و بهبود وضعیت کنونی ارائه دهد؛ از این‌رو، این پژوهش با هدف طراحی مدل سیاست‌گذاری

ورزش‌های المپیک (بررسی تأثیرگذاری هرکدام از عوامل بر مبنای تجزیه و تحلیل روابط منطقی و داده‌های جمع‌آوری شده) انجام شد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر به لحاظ هدف، کاربردی و از نوع پژوهش‌های آمیخته (کیفی-کمی) با رویکرد اکتشافی بود. این مطالعه در دو بخش اصلی (بخش اول کیفی و بخش دوم کمی) انجام شده است. جامعه آماری پژوهش دو بخش بود: برای اجرای اولین بخش، جامعه آماری متشکل از خبرگانی بود که در زمینه مدیریت ورزشی تخصص علمی، اجرایی یا هر دو را داشتند (شامل اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها که دارای کتاب یا پژوهش در زمینه مدیریت ورزشی بودن و مدیرانی که حداقل ده سال سابقه مدیریت در ورزش داشتند). با توجه به اطلاعات کسب‌شده از وزارت ورزش و جوانان، جامعه آماری در بخش کمی، اعضای شورای راهبردی وزارت ورزش و جوانان (۵۰ نفر)، مدیران عالی ستادی وزارت ورزش و جوانان (۵۰ نفر)، مدیران میانی ستادی وزارت ورزش و جوانان (۱۵۰ نفر)، رؤسای فدراسیون‌های ورزش‌های المپیک (۳۳ نفر)، رؤسای هیئت‌های ورزشی‌های المپیک (۱۰۲۳ نفر) بودند. در بخش کیفی برای اجرای مصاحبه نیمه‌ساختاریافته و ساخت پرسشنامه، خبرگانی که در زمینه مدیریت ورزشی تخصص علمی، اجرایی یا هر دو را داشتند، به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند و سپس به بیان آرا و دیدگاه‌های خود درباره عوامل و سؤال‌های مصاحبه پرداختند. نمونه‌گیری تا زمان اشباع داده‌ها ادامه یافت (۱۲ نفر). در بخش کمی (برازش مدل) نیز با توجه به اینکه برای هر سؤال بین پنج تا ۱۰ نفر لازم بود، ۲۹۷ نفر به روش طبقه‌ای تصادفی نمونه آماری را تشکیل دادند. بوسیما^۱ (۲۰۰۱) بیان می‌کند در تحلیل عاملی اکتشافی، حداقل حجم نمونه ۱۵۰ نفر نیز دفاع‌شدنی است؛ بنابراین ۱۵۰ نفر به صورت مجزا از نمونه آماری، به منظور تحلیل عامل اکتشافی در نظر گرفته شدند. از پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شد. ساخت پرسشنامه سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک در دو مرحله انجام شد. ابتدا پژوهشگر به بررسی ادبیات و مبانی نظری مرتبط با سیاست‌گذاری در سازمان‌های ورزشی پرداخت. سپس مصاحبه به‌طور نیمه‌ساختاریافته با خبرگان برای تعیین عوامل انجام گرفت. در ابتدا توضیحاتی درباره موضوع پژوهش ارائه شد و از آن‌ها خواسته شد تا نظر خود را درباره هریک از عوامل بیان کنند و چنانچه عوامل دیگر مدنظر آنان است، ذکر کنند. مصاحبه تا زمان اشباع داده‌ها ادامه یافت (۱۲ مصاحبه تا زمان اشباع داده‌ها انجام شد). از نظر اسپزیال، استرابرت و کارپنتر^۲

1. Busima
2. Speziale, Streubert & Carpenter

(۲۰۱۱)، اشباع یعنی ادامه جمع‌آوری داده‌ها به تکرار جمع‌آوری داده‌های قبلی بینجامد و اطلاعات جدیدی به دست نیاید؛ از این‌رو، تعداد مشارکت‌کنندگان قبل از مطالعه مشخص نمی‌شود و تصمیم‌گیری درباره مشارکت‌کننده بعدی به اطلاعات حاصل از مشارکت‌کننده‌های قبلی بستگی دارد و تا زمانی که عوامل جدیدی از مصاحبه‌ها استخراج شود و اطلاعات به دست آمده تکراری نباشد، نمونه‌گیری ادامه می‌یابد. تجزیه و تحلیل داده‌ها در این روش، براساس جمع‌آوری اطلاعات از طریق سؤال‌ها و محورهای انتخاب‌شده انجام شد. برای تأیید روایی محتوایی پرسشنامه به مصاحبه‌شوندگان داده شد تا نسخه مقدماتی پرسشنامه را از نظر مطلوب بودن عبارات به لحاظ وضوح (استفاده از واژه‌های ساده و قابل فهم) و کاربرد زبان مشترک (پرهیز از به‌کارگیری واژه‌های فنی و تخصصی) بررسی کنند. بعد از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها نظرهای آن‌ها اعمال شد؛ در نتیجه با توجه به دیدگاه خبرگان و مطالعه کتب و مقالات علمی و اینترنتی توسط پژوهشگر و مدل برخاسته از پژوهش، شش عامل اصلی و ۱۳ عامل فرعی برای پرسشنامه سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک شناسایی شدند. در نهایت، پرسشنامه-ای با ۶۱ سؤال پنج‌گزینه‌ای براساس مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت و دارای گزینه‌های خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و خیلی کم با امتیازهای به ترتیب پنج، چهار، سه، دو و یک تدوین شد. برای روان‌سنجی سازه‌های پژوهش از تحلیل عاملی اکتشافی استفاده شد. به منظور اطمینان از روایی سازه و تأیید عامل‌های شناسایی‌شده در مرحله قبل (تحلیل عامل اکتشافی)، عامل‌ها با استفاده از آزمون تحلیل عامل تأییدی به روش مربعات جزئی بررسی شدند. همچنین برای بررسی مدل مفهومی پژوهش، تحلیل مسیر با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری در نرم‌افزارهای اسپس اس اس^۱ نسخه ۲۳ و پی‌ال‌اس^۲ نسخه دو به کار رفت.

نتایج

برای بررسی اولیه پایایی سؤال‌های پرسشنامه سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک، از تحلیل عامل اکتشافی استفاده شد. در این مرحله سؤال‌های پرسشنامه از ۶۱ سؤال به ۴۶ سؤال کاهش یافت. نتیجه تحلیل کاهش سؤال‌های تک‌تک حیطه‌ها به تفکیک تمام عامل‌ها در جدول شماره یک نمایش داده شده است. مقدار واریانس تجمعی بیشتر از ۵۰ درصد، بیشتر از ۰/۷ (هاوارد^۳، ۲۰۱۶) و آلفای کرونباخ

1. SPSS
2. PLS
3. Howard

بیشتر از ۰/۷۰ (کلاین^۱، ۲۰۱۵) نشان‌دهنده شاخص‌های کیفیت مناسب تحلیل عاملی اکتشافی گزارش داده شده است.

جدول ۱- مقادیر بارهای عاملی به همراه واریانس تجمعی، KMO و آلفای کرونباخ عوامل سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی

Table 1. Factor Load Values Plus Cumulative Variance, KMO, and Cronbach's Alpha

بار عاملی Factor Load	توصیف گویه‌های عامل اول (عوامل اقتصادی) Description of the Items of the First Factor (Economic Factors)	عوامل اصلی Main Factors عوامل فرعی Sub-Factors
0.87	از یک برنامه مالی بلندمدت دقیق که هر سال به روز می‌شود، استفاده می‌شود.	مالی Financial
0.85	شرکت‌ها و صنایع از مزایای حامی مالی بودن آگاه می‌شوند.	
0.78	تفکر جذب حامی مالی از رأس هرم سازمان به سطوح پایینی ابلاغ و اجرا می‌شود.	
0.76	تشکیلات بازاریابی در سطوح مختلف سازمان وجود دارد.	
0.65	از حامیان مالی در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی استفاده می‌شود.	
0.89	استفاده از سرمایه‌گذاری انسانی در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی رعایت می‌شود.	بازاریابی Marketing
0.84	استفاده از سرمایه‌گذاری فیزیکی در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی رعایت می‌شود.	
0.79	استفاده از سرمایه‌گذاری مالی در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی رعایت می‌شود.	
شاخص‌های روایی و پایایی		
%52.17	واریانس تجمعی	
%71.60	KMO	
0.85	آلفای کرونباخ	
بار عاملی Factor Load	توصیف گویه‌های عامل دوم (عوامل سازمانی) Description of the Second Factor Items (Organizational Factors)	عوامل اصلی Main Factors عوامل فرعی Sub-Factors

¹. Kline

0.83	سازمان از محیطی پویا برخوردار است.	شرایط محیطی
0.78	سازمان از کارکنان با وجدان کاری زیاد برخوردار است.	Environmental Conditions
0.77	ارزیابی عملکرد به‌طور مستمر انجام می‌شود.	
0.65	بین سیستم ارزیابی و نظارت با رویه‌های منطقی و عادلانه تناسب وجود دارد.	
0.78	سازمان در برابر ارائه خدمات مستمر و پایدار احساس مسئولیت می‌کند.	
0.77	تناسب بازخورد مستمر (درباره عملکرد فردی) با ارزیابی و نظارت وجود دارد.	ارزیابی نظارت Monitoring Evaluation
0.75	سازمان از تجهیزات مورد نیاز فناوری اطلاعات و ارتباطات برخوردار است.	
0.64	پایبندی به قوانین و مقررات در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک وجود دارد.	
0.62	بین بازخورد مستمر (درباره عملکرد سازمانی) با ارزیابی و نظارت تناسب وجود دارد.	
0.73	به استفاده مفید از امکانات و اموال سازمان اهمیت داده می‌شود.	عوامل اجتماعی Social Factors
0.70	سازمان از فضای اداری با استانداردهای داخلی برخوردار است.	
	شاخص‌های روایی و پایایی	
%55.98	واریانس تجمعی	
%70.50	KMO	
0.80	آلفای کرونباخ	
بار عاملی Factor Load	توصیف گویه‌های عامل سوم (عوامل جهت‌گیری سازمانی) Description of the Third Factor (Organizational Orientation Factors)	عوامل اصلی Main Factors عوامل فرعی Sub-Factors
0.77	از چهره‌های سیاسی در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک استفاده می‌شود.	مشارکت سیاسی Political Participation
0.76	گروه‌های سیاسی در زمان سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تشکیل می‌شود.	
0.74	اطمینان‌آفرینی و جلب رضایت ذی‌نفعان مدنظر قرار می‌گیرد.	
0.67	از مشارکت گروه‌های سیاسی در زمان تدوین سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک استفاده می‌شود.	

0.85	از نگرش‌های مختلف در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی استفاده می‌شود.	حکمرانی
0.77	سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی با مشارکت بخش حکومت، بخش خصوصی و جامعه مدنی انجام می‌شود.	Governance
0.60	سازمان‌ها در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی مشارکت می‌کنند.	
شاخص‌های روایی و پایایی		
51.74%	واریانس تجمعی	
73.50%	KMO	
0.71	آلفای کرونباخ	
بار عاملی	توصیف گویه‌های عامل چهارم (زیرساخت‌ها)	عوامل اصلی
Factor Load	Description of the Fourth Factor Items (Infrastructure)	Main Factors
		عوامل فرعی
		Sub-Factors
0.86	سالن‌های چندمنظوره در استان‌ها وجود دارد.	سخت‌افزاری
0.84	سازمان از سیستم‌های اطلاعات مدیریت برخوردار است.	Hardware
0.81	سازمان از سیستم‌های شبکه‌ای برخوردار است.	
0.54	تسهیلات و تجهیزات سازمانی در ورزش‌های المپیکی موجود است.	
0.80	سازمان دارای اپلیکیشن‌های عمومی برای استفاده ذی‌نفعان است.	نرم‌افزاری
0.72	سازمان از سیستم‌های خودکار کردن فعالیت‌های اداری برخوردار است.	Software
0.66	سازمان دارای اپلیکیشن‌های تخصصی برای استفاده ذی‌نفعان است.	
شاخص‌های روایی و پایایی		
55.25%	واریانس تجمعی	
72.10%	KMO	
0.81	آلفای کرونباخ	
بار عاملی	توصیف گویه‌های عامل پنجم (نیروی انسانی متخصص)	عوامل اصلی
Factor Load	Description of the Fifth Factor (Expert Manpower)	Main Factors
		عوامل فرعی
		Sub-Factors
0.81	نیروی انسانی سازمان از ویژگی‌های شخصیتی (اعتمادبه‌نفس، برون‌گرایی، استعداد و غیره) مطلوب برخوردار است.	فردی
0.74	نیروی انسانی سازمان از مهارت‌های رفتاری و ذهنی لازم برخوردار است.	Individual
0.68	سازمان از نیروهای دانشگاهی کشور استفاده می‌کند.	

0.65	در سازمان فرصت‌هایی برای تشویق دیگران به انجام‌دادن سیاست-های ابلاغی فراهم می‌شود.	
0.82	توانایی تشکیل تیم‌های کاری مؤثر در جهت رسیدن به اهداف سازمان وجود دارد.	گروهی Group
0.70	فدراسیون‌های المپیکی در مدیریت پروژه (مدیریت زمان، هزینه، منابع و غیره) از توانایی مدیران خود بهره می‌برد.	
0.69	توانایی تشکیل تیم‌های کاری مؤثر در جهت رسیدن به اهداف سازمان وجود دارد.	
شاخص‌های روایی و پایایی		
56.63%	واریانس تجمعی	
75.20%	KMO	
0.79	آلفای کرونباخ	
0.81	بین اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت، بلندمدت و تقویم ورزشی فدراسیون‌ها تناسب وجود دارد.	داخلی Internal
0.80	بین سیاست‌های ورزشی کمیته ملی المپیک، وزارت ورزش و فدراسیون‌های المپیکی تناسب وجود دارد.	
0.74	از ورزشکاران با تحصیلات مدیریتی در امر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی استفاده می‌شود.	
0.83	بین سیاست‌های فدراسیون‌های المپیکی و فدراسیون‌های جهانی تناسب وجود دارد.	بین‌المللی International
0.80	سازمان از سیاست‌گذاری کشورهای پیشرفته در ورزش الگوبرداری می‌کند.	
0.74	از فناوری‌های روز دنیا در سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیکی استفاده می‌شود.	
شاخص‌های روایی و پایایی		
57.49%	واریانس تجمعی	
75.90%	KMO	
0.82	آلفای کرونباخ	

آزمون مدل مفهومی

برای اطمینان از روایی سازه و تأیید عامل‌های شناسایی‌شده در مرحله قبل (تحلیل عامل اکتشافی)، عامل‌ها با استفاده از آزمون تحلیل عامل تأییدی به روش مربعات جزئی بررسی شدند. ابتدا

پایایی ابزار اندازه‌گیری توسط سه معیار ضرایب بارهای عاملی، آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی^۱ و سپس روایی همگرا و واگرا^۲ بررسی شد. اگر بار عاملی هر سؤال بیش از ۰/۶ باشد، در این صورت آن سؤال از دقت لازم برای اندازه‌گیری آن سازه برخوردار است (گیفن، استراب و بادرو^۳، ۲۰۰۰، ۷)؛ بنابراین براساس نتایج گزارش شده در جدول شماره دو، بارهای عاملی سؤال‌های پژوهش قابل قبول است و مقادیر آماره t نیز بیش از ۱/۹۶ به دست آمد؛ در نتیجه تمامی سؤال‌ها حفظ شد.

جدول ۲- نتایج بار عاملی تأییدی

Table 2- Confirmatory Factor Load Results

سطح معناداری Significance Level	مقدار t The Value of T	بارعاملی Factor Load	سؤال Question	عوامل فرعی Sub-Factors	عوامل اصلی Main Factors
0.001	7.42	0.88	1	مالی Financial	عوامل اقتصادی Economic Factors
0.001	8.18	0.85	2		
0.001	9.84	0.88	3		
0.001	8.02	0.79	4		
0.001	7.23	0.87	5		
0.001	7.73	0.87	6		
0.001	12.58	0.71	7	بازاریابی Marketing	
0.001	8.46	0.89	8	شرایط محیطی Environmental Conditions	عوامل سازمانی Organizational Factors
0.001	14.05	0.77	9		
0.001	8.43	0.87	10		
0.001	8.50	0.85	11		
0.001	7.23	0.90	12		
0.001	8.84	0.88	13		
0.001	11.02	0.87	14	ارزیابی و نظارت Evaluation and Monitoring	
0.001	8.10	0.87	15		
0.001	6.36	0.79	16		
0.001	5.42	0.73	17		
0.001	4.12	0.84	18	عوامل اجتماعی Social Factors	
0.001	4.41	0.89	19		
0.001	6.50	0.78	20		
0.001	10.11	0.93	21	مشارکت سیاسی	جهت‌گیری Orientation
0.001	10.10	0.89	22		
0.001	9.73	0.94	23		

1. Composite Reliability (CR)
2. Convergent and Divergent Validity
3. Gefen, Straub & Boudreau

				Political Participation	
0.001	48.5	0.75	24		
0.001	4.11	0.96	25	حکمرانی	
0.001	11.88	0.74	26	Governance	
0.001	6.47	0.90	27		
0.001	7.44	0.86	28	سخت‌افزاری	
0.001	11.12	0.93	29	Hardware	زیرساخت
0.001	8.28	0.80	30		Infrastructure
0.001	6.50	0.80	31	نرم‌افزاری	
0.001	7.64	0.93	32	Software	
0.001	12.48	0.73	33		
0.001	13.62	0.87	34		
0.001	9.56	0.95	35	فردی	
0.001	13.62	0.87	36	Individual	نیروی انسانی
0.001	9.58	0.84	37		Manpower
0.001	5.73	0.79	38	گروهی	
0.001	7.62	0.95	39	Group	
0.001	12.25	0.73	40		
0.001	13.21	0.71	41	داخلی	
0.001	6.86	0.80	42	Internal	دیدگاه ورزشی
0.001	6.16	0.86	43		Sports Perspective
0.001	4.09	0.71	44	بین‌المللی	
0.001	13.53	0.72	45	International	
0.001	13.54	0.69	46		

به منظور بررسی پایایی و ارزیابی قابلیت اطمینان سازگاری درونی متغیرهای مدل اندازه‌گیری، از دو شاخص آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی استفاده شد. به اعتقاد مالری و جورج^۱ (۲۰۰۳)، برای شاخص‌های آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی مقادیر بیشتر از ۰/۷ قابل قبول است. با توجه به نتایج جدول مندرج در جدول شماره سه، مقادیر آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی برای همه متغیرهای تحقیق قابل قبول است؛ بنابراین پایایی و همسانی درونی متغیرهای پژوهش تأیید شد.

برای بررسی روایی همگرای مدل اندازه‌گیری پژوهش از شاخص متوسط واریانس استخراج‌شده^۲ استفاده شد که توسط آن، میزان همبستگی هر سازه با شاخص‌های خود بررسی شد. معیار AVE نشانگر میانگین واریانس به‌اشتراک گذاشته‌شده بین هر سازه با شاخص‌های خود است و مقدار حداقل

1. Mallery & George
2. Average Variance Extracted

۰/۵ و بیشتر برای آن، کافی محسوب می‌شود (فونل و لارکر^۱، ۱۹۸۱، ۳۸۵). با توجه به جدول شماره ۳، میانگین واریانس استخراجی همه عواملها از ۰/۵ بیشتر است، بنابراین روایی همگرا مدل تأیید شد.

جدول ۳- معیارهای کلی کیفیت مدل
Table 3- General Criteria for Model Quality

0.7 a>	ضریب تعیین The Coefficient of Determination	0.7 CR>	میانگین واریانس استخراجی 0.5< Mean Extraction Variance> 0.5	مقدار t The Amount of T	ضریب مسیر Path Coefficient	متغیرهای پژوهش Variables
0.79	0.53	0.76	0.52	12.53	0.72	عوامل اقتصادی Economic Factors
0.75	0.73	0.93	0.74	17.29	0.71	مالی Financial
0.81	0.50	0.86	0.68	7.08	0.85	بازاریابی Marketing
0.75	0.48	0.86	0.50	9.60	0.69	عوامل سازمانی Organizational Factors
0.75	0.73	0.93	0.72	9.13	0.72	شرایط محیطی Environmental Conditions
0.76	0.54	0.91	0.69	10.81	0.73	ارزیابی و نظارت Evaluation and Monitoring
0.70	0/38	0/86	0.76	8.68	0.62	عوامل اجتماعی Social Factors
0.86	0.71	0.74	0.50	24.94	0.84	جهت گیری سازمانی

1. Fornell & Larcker

Organizational Orientation						
0.73	0.79	0.94	0.79	20.39	0.89	مشارکت سیاسی Political Participation
0.74	0.54	0.86	0.68	12.24	0.73	حکمرانی Governance
0.75	0.59	0.81	0.62	19.84	0.77	زیرساخت‌ها Infrastructure
0.72	0.42	0.93	0.77	9.90	0.64	سخت افزاری Hardware
0.75	0.53	0.86	0.68	13.27	0.73	نرم افزاری Software
0.81	0.66	0.82	0.56	22.77	0.81	نیروی انسانی Manpower
0.89	0.68	0.93	0.78	19.07	0.82	فردی Individual
0.75	0.44	0.86	0.69	9.30	0.66	گروهی Group
0.74	0.36	0.79	0.57	8.84	0.60	دیدگاه ورزشی Sports Perspective
0.71	0.41	0.84	0.63	9.57	0.64	داخلی Internal
0.79	0.79	0.75	0.50	37.91	0.89	بین‌المللی International

به‌منظور بررسی روایی واگرا از شاخص فورنل و لاکر استفاده شد. در روایی واگرا میزان همبستگی یک شاخص با سازهٔ مربوط به خود باید بیشتر از میزان همبستگی آن شاخص با سازهٔ دیگر باشد؛ به عبارت دیگر، طبق این شاخص، جذر میانگین واریانس استخراج‌شدهٔ هر متغیر پنهان باید بیشتر از حداکثر همبستگی آن متغیر پنهان با متغیرهای پنهان دیگر باشد. با توجه به نتایج مندرج در جدول شمارهٔ چهار، روایی واگرای مدل تأیید شد.

جدول ۴- بررسی روایی واگرایی مدل به روش فورنل و لاکر (۱۹۸۱)

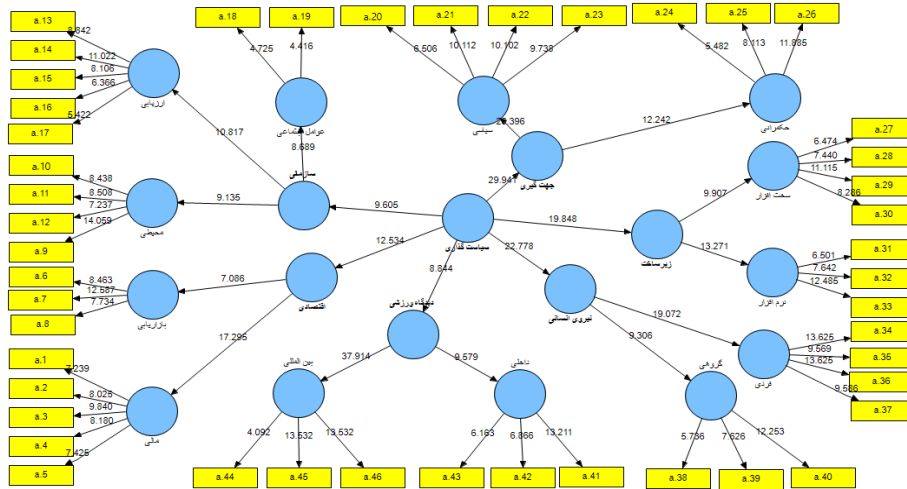
Table 4- Study of Divergent Validity of the Model by Fornell and Locker Method (1981)

متغیر	1	2	3	4	5	6	7
سیاست‌گذاری Policy	1						
عوامل اقتصادی Economic Factors	0.72	0.73					
عوامل سازمانی Organizational Factors	0.69	0.52	0.70				
جهت‌گیری Orientation	0.62	0.65	0.58	0.70			
زیرساخت‌ها Infrastructure	0.77	0.75	0.59	0.72	0.78		
نیروی انسانی Manpower	0.52	0.62	0.56	0.65	0.58	0.74	
دیدگاه ورزشی Sports Perspective	0.60	0.60	0.47	0.58	0.60	0.59	0.75

برخلاف مدل‌های اندازه‌گیری که به روابط بین متغیر مکنون با متغیرهای آشکار توجه می‌شود، در بررسی مدل ساختاری، روابط بین متغیرهای مکنون با هم‌دیگر تجزیه و تحلیل می‌شود و معیارهای ضرایب معناداری t -values، معیار ضریب تعیین (R^2) و معیار استون-گیزر^۱ (Q^2) برای برازش مدل ساختاری بررسی می‌شود؛ بنابراین به‌منظور ارزیابی برازش مدل ساختاری پژوهش از چندین معیار استفاده شد که اولین و اساسی‌ترین آن، ضرایب معناداری Z یا همان مقادیر t -values بود. در صورتی که مقادیر t از ۱/۹۶ بیشتر باشد، بیانگر صحت رابطه بین سازه‌ها در سطح اطمینان ۹۵ درصد است. با توجه به میزان t گزارش شده در شکل شماره یک، نتایج حاکی از معناداری مسیرها و مناسب بودن مدل ساختاری است.

1. Stone-Geisser Criterion

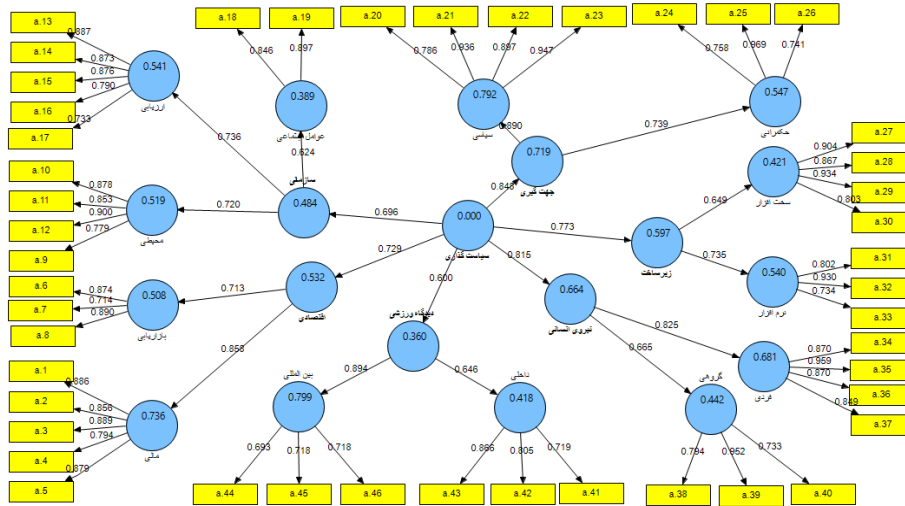
شکل ۱- مدل برازش‌شده پژوهش (ضرایب معناداری)

Figure 1- Fitted Research Model (Significance Coefficients)

ضریب تعیین (R^2): این معیار نشان از تأثیری دارد که یک متغیر برون‌زا بر یک متغیر درون‌زا می‌گذارد. مقدار این ضریب از صفر تا یک است که مقادیر بزرگ‌تر مطلوب‌تر است و سه مقدار ۰/۱۹، ۰/۳۳ و ۰/۶۷ به‌عنوان مقدار ملاک برای مقادیر ضعیف، متوسط و قوی R^2 در نظر گرفته می‌شوند (استیونس^۱، ۲۰۰۹، ۱۹۵)؛ بنابراین براساس مقادیر نشان‌داده‌شده در شکل شماره دو، مناسب بودن برازش مدل ساختاری تأیید می‌شود.

1. Stevens

شکل ۲- ضرایب استاندارد مدل پژوهش

Figure 2- Standard Coefficients of the Research Model

معیار Q^2 : این معیار قدرت پیش بینی مدل را مشخص می کند و در صورتی که مقدار Q^2 درباره یک سازه درون زا سه مقدار $0/02$ ، $0/15$ و $0/35$ را کسب کند، به ترتیب نشان از قدرت پیش بینی ضعیف، متوسط و قوی سازه های درون زای مربوط به آن را دارد. معیار Q^2 برای عامل درون زای مدل پژوهش و برای عوامل اقتصادی $0/33$ ، عوامل سازمانی $0/13$ ، جهت گیری سازمانی $0/50$ ، زیرساختها $0/37$ ، نیروی انسانی $0/34$ و دیدگاه ورزشی $0/19$ به دست آمد که برازش مدل معادلات ساختاری را تأیید می کند.

برای بررسی برازش مدل کلی از معیار GOF استفاده شد که سه مقدار $0/01$ ، $0/25$ و $0/36$ به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF معرفی شده اند (ونز، چن، هانسلر و وانگ، ۲۰۱۰، ۲۱۰). این معیار از طریق فرمول زیر محاسبه می شود.

$$GOF = \sqrt{\text{communalities} \times R^2}$$

نتایج نشان دهنده مقدار $0/70$ برای GOF است که نشان از برازش قوی مدل دارد.

1. Vinzi, Chin, Henseler & Wang

بحث و نتیجه‌گیری

همواره کشورها به ورزش قهرمانی توجه داشته‌اند. دولت‌ها با سرمایه‌گذاری در ورزش سعی می‌کنند نتیجه‌هایی از قبیل افتخار ملی، مشارکت فعال و ارتقای سبک زندگی سالم در جامعه را به دست آورند. به‌علاوه برخی از کشورها با استدلال سیاسی در ورزش سرمایه‌گذاری کرده‌اند. در طول جنگ سرد، آلمان شرقی روی ورزش نخبگان سرمایه‌گذاری کرد تا سرمایه‌های خود را از ملل ورزشی رقیب رها کند؛ درحالی‌که کشورهایمانند استرالیا و کانادا از موفقیت ورزشی بین‌المللی استفاده کرده‌اند تا خود را به‌عنوان ملل ورزشی معرفی کنند. دولت بریتانیا برای افزایش مشارکت در ورزش‌های نخبه و فعالیت‌های بدنی، سرمایه‌هایی را برای ورزش سرمایه‌گذاری کرده است تا بتواند از طریق موفقیت نخبگان ورزشی باعث ایجاد افتخار ملی و افزایش مشارکت در ورزش نخبه شود (رانجان، ۲۰۱۶، ۹۷). نظام سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری در هر کشوری با توجه به اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، ساختار و بافت سیاسی، وضعیت نخبگان و رأی‌دهندگان آن، ضمن تفاوت با نظام سیاست‌گذاری سایر کشورها، می‌تواند با نظام علمی و سایر مدل‌های سیاست‌گذاری نیز متفاوت باشد (نیکلاس^۱، ۲۰۱۱، ۶۵). این موارد خود به‌تنهایی به نوع نگرش سیاست‌گذاران صحنه می‌گذارد که براساس چه نوع اهدافی سیاست‌های ورزشی کشور خود را اتخاذ می‌کنند. به پژوهش‌ها دربارهٔ سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک در ایران کمتر توجه شده است؛ بنابراین یافته‌های این تحقیق براساس مبانی نظری و اجرای مصاحبه با نخبگان در حوزهٔ ورزش در بخش کیفی و مدل‌سازی معادلات ساختاری در بخش کمی است.

نتایج نشان داد که عوامل اقتصادی بر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تأثیر دارند. لی و واتانابه^۲ (۲۰۱۹) نیز در نتایج پژوهش خود تأثیر عوامل اقتصادی بر سیاست‌های ورزشی را تأیید کرده‌اند. با اینکه بیشتر دولت‌ها سیاست‌های ملی دارند و بسیاری از آن‌ها بودجه‌هایی را به طرح‌های بین‌المللی اختصاص می‌دهند، تعداد کمی از آن‌ها چارچوب سیاسی هماهنگی را برای هدایت و مساعدت در سطح بین‌المللی، با وضع قانون یا برنامهٔ توسعهٔ ورزش راهبردهای تنظیمی روشن و برنامه‌های صریح و اختصاصی و البته بودجه‌های متعهد، توسعه داده‌اند (کیم^۳، ۲۰۰۱، ۵۹). هم‌راستا با نتایج پژوهش، باتلر، کورناگیا، گروولون و وستون^۴ (۲۰۱۲) در تصمیمات تأمین مالی برای سازمان‌ها، به تأمین مالی

1. Nicholson
2. Lee & Watanabe
3. Kim
4. Butler, Cornaggia, Grovelon & Weston

برون‌سازمانی تأکید کرده‌اند؛ این در حالی است که بسیاری از کشورها در مسابقات بین‌المللی ورزشی مانند بازی‌های المپیک شرکت می‌کنند، برای کسب بهترین نتیجه و کسب مدال رقابت شدیدی با یکدیگر دارند و سرمایه‌گذاری زیادی را برای این منظور انجام می‌دهند (اوکلی و گرین^۱، ۲۰۰۱، ۸۵). در تمام دوره‌های المپیک می‌توان شاهد بود که قدرت‌های اقتصادی، برندگان این عرصه رقابتی هستند. چین، ایالات متحده، آلمان، روسیه و ژاپن به‌عنوان قطب‌های اقتصادی جهان، همواره بالاترین رده‌های این رقابت بین‌المللی را از آن خود کرده‌اند و این امر تأیید می‌کند که عوامل اقتصادی نقش مهمی در سیاست‌گذاری دارند؛ بنابراین علاوه بر تأمین منابع مالی، سیاست‌گذاری باید به‌دنبال راهبردی بازاریابی باشد تا منابع مالی و فیزیکی به‌صورت عادلانه بین رشته‌های مختلف المپیک تقسیم شوند؛ زیرا نبود حامیان مالی و نبود بازاریابی متناسب رشته‌های ورزشی مختلف نیز یکی از کاستی‌های ورزش کشور است. همچنین استفاده از برنامه مالی بلندمدت، مزایای حامی مالی بودن، حامیان مالی، سرمایه‌گذاری مالی و فیزیکی پیشنهاد می‌شود.

نتایج نشان داد که جهت‌گیری سازمانی بر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تأثیر دارد. همچنین دو مؤلفه مشارکت سیاسی و حکمرانی می‌توانند بر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تأثیر بگذارند. در تأیید این موضوع برخی از پژوهشگران نیز عنوان کرده‌اند که جو سیاسی حاکم بر ورزش کشور می‌تواند بر سیاست‌گذاری تأثیرگذار باشد؛ این در حالی است که تعداد احزاب فعال سیاسی در ورزش از جمله متغیرهایی موفقیت کشور است. توسعه ورزش قهرمانی به‌عنوان اولویت سیاست‌گذاری با افزایش دخالت دولت و توسعه دستگاه‌های دولتی برای تحول و مدیریت ورزش مشخص شده است (گرین و هولیهان^۲، ۲۰۰۸، ۱۸). در عرصه‌های رسمی-قانونی، ورزش و سیاست دو مقوله مجزا از یکدیگر معرفی می‌شوند. این ادعا در عرصه‌های عملی امکان‌پذیر نیست و به‌وضوح پیوستگی این دو به یکدیگر را می‌توان مشاهده کرد. پیش از جنگ جهانی اول، برخی کشورها از ورزش به‌مثابه ابزار و سلاح سیاسی استفاده کردند؛ برای مثال می‌توان از آلمان نام برد که از ورزش به‌عنوان یک عنصر هژمونی بین‌المللی‌ساز برای معرفی فرهنگ آلمانی به عرصه‌های جهانی سود برد. در سال ۱۹۱۳ این ایده در حکومت آلمان مطرح شد که بازی‌های المپیک، جنگی واقعی است. در جهان مدرن، شخصیت‌های نظامی چهره واقعی خویش را نشان نمی‌دهند و آمارهای جهانی المپیک، نتیجه جنگ نیابتی است (کروگر^۳، ۱۹۹۸، ۲۱)؛ بنابراین ورزش هرچقدر ادعای استقلال کند، به مسائل پیرامونی

1. Oakley & Green
2. Green & Houlihan
3. Kruger

جامعه‌شناختی و سیاسی وابسته است و توسعه یا فقدان توسعه آن نیز تابعی از تصمیم‌های سیاسی دربارهٔ سنجش منفعت یا ضرر این پدیدهٔ اجتماعی است. رابطهٔ ورزش و سیاست رابطه‌ای دوطرفه است. از سویی، تبعات و نتایج سیاسی ورزش برای دولت‌ها و ملت‌ها بااهمیت و گاهی حیاتی تلقی می‌شود و از سوی دیگر تأثیر تصمیم‌های سیاسی بر ورزش امری مهم است که در تداوم و اهمیت روزافزون این امر اجتماعی نقش مؤثری را ایفا می‌کند. نشانه‌ای از رابطه و منطق دخالت دولت در ورزش و همچنین منفعت‌هایی که دولت به ورزش می‌رساند، در طی دوره‌های تاریخی مشاهده‌شدنی است. باید مواردی از قبیل مشارکت تمامی گروه‌های سیاسی، اطمینان‌آفرینی و جلب رضایت ذی‌نفعان، مشارکت بخش‌های حکومتی، خصوصی و جامعهٔ مدنی در زمان سیاست‌گذاری مدنظر سیاست‌گذاران قرار گیرد.

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که نیروی انسانی متخصص بر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تأثیر دارد. مندس و کداتو^۱ (۲۰۱۵) در نتایج پژوهش خود عنوان کردند که ساختار نامناسب از نظر نیروی انسانی از موانع سیاست‌گذاری در ورزش برزیل است. کرویکشنک و کالینز (۲۰۱۲) بر این باور هستند که برای اجرای مؤثر و کارآمد سیاست‌گذاری به نیروی انسانی متخصص نیاز است. کوها، ژانگ و جورج^۲ (۲۰۱۱) نیز اعتقاد دارند که منابع انسانی می‌تواند نقش مهم و درخور توجهی در سازگاری و تطبیق با شرایط در حال تغییر داشته باشد؛ چراکه سازمان‌ها از مجموعه‌ای از افراد تشکیل شده‌اند که برای رسیدن به اهداف مشترک تلاش می‌کنند. به‌طور کلی، براساس مطالب ذکر شده می‌توان نتیجه گرفت که مهم‌ترین خصیصهٔ سازمان‌های امروزی، تغییر و تحول است. در چنین وضعیت محیطی پیچیده و متنوع با تحولات سریع، اگر نتوانیم متناسب با این تغییرات، سازمان، منابع انسانی را همگام کنیم، قربانی آن خواهیم شد. آندروف^۳ (۲۰۱۳) بر این عقیده است که توسعهٔ منابع انسانی می‌تواند موجب موفقیت کشورها در المپیک‌ها شود. کمیت و کیفیت نیروی انسانی متخصص نقشی مستقیم در اجرای سیاست‌های ابلاغی دارد؛ بنابراین استفاده از از نیروی انسانی با ویژگی‌های شخصیتی، مهارت‌های رفتاری و ذهنی، نیروهای دانشگاهی و تیم‌های کاری پیشنهاد می‌شود.

1. Mendes & Kadato
2. Kotha, Zheng & George
3. Andreff

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که زیرساخت‌ها بر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تأثیر دارند. گرین و کالیز^۱ (۲۰۰۸) بیان کرده‌اند که همه سازمان‌های ملی ورزشی به این نکته توجه دارند که تسهیلات تمرینی با کیفیت بالا و محل رقابت می‌تواند تا حد زیادی بر موفقیت ورزشکاران تأثیر بگذارد و به آمادگی آن‌ها برای عملکرد بهتر و موفقیت‌آمیز در بالاترین سطح رقابت مثل رقابت‌های جهانی و بازی‌های المپیک کمک کند؛ هرچند با بودجه‌دهی برای ورزش در طی این سال‌ها و توسعه زیرساخت‌ها و تجهیزات لازم به‌منظور رشد و توسعه متوازن در ورزش، هنوز کمبود امکانات به لحاظ سخت‌افزاری و نرم‌افزاری وجود دارد؛ بنابراین باید علاوه بر تدوین سیاست‌ها به امکانات و زیرساخت‌های نرم‌افزاری و سخت‌افزاری ورزش کشور توجه شود. هر سازمان ورزشی زمانی می‌تواند به اهداف تعیین‌شده خود برسد که دارای زیرساخت‌های در دسترس باشد. این زیرساخت‌ها شامل سالن‌های چندمنظوره در استان‌ها، سیستم‌های اطلاعات مدیریت اطلاعات، تسهیلات و تجهیزات سازمانی و غیره هستند و ارزش خود را زمانی نشان خواهند داد که نیروی انسانی به‌عنوان منبع اصلی سیاست‌گذاری بتواند به راحتی از آن‌ها استفاده کند؛ بنابراین برای اجرای هرچه بهتر سیاست‌های ابلاغی سازمان‌ها به زیرساخت‌هایی متناسب با سیاست‌های تدوین‌شده نیاز است؛ به عبارت دیگر تدوین سیاست‌ها باید با توجه به زیرساخت‌های موجود در کشور انجام شود.

یافته‌های دیگر پژوهش حاضر نشان داد که عوامل سازمانی و عوامل فرعی محیطی، ارزیابی و نظارت و عوامل اجتماعی بر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تأثیر دارند. نظام ارزشی و مجموعه باورها رابطه‌ای متقابل با سیاست‌گذاری و تصمیم راجع به جهت‌گیری و تخصیص منابع دارند. سیاست‌گذاری برای هر سازمانی انعکاس ارزش‌های گزینش‌شده برای آن است و درک هر نوع از سیاست‌گذاری بدون توجه به عوامل محیطی، ارزیابی و نظارت و عوامل اجتماعی و بررسی تحول ارزشی آن میسر نیست. بررسی مناسبات دوسویه عوامل سازمانی و سیاست‌گذاری و تعاملی که در این زمینه به وجود می‌آید، به مهم‌ترین مشکلات و مسائلی معطوف است که در فرایند توسعه و تحول یک سازمان وجود دارد. تحلیل محتوای سیاست‌ها، برنامه‌ها و پیامدهای هر یک از آن‌ها نشان می‌دهد که سازمان‌ها همواره با چالش جدی مواجه بوده‌اند و هستند. موفق نشدن سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها در گذشته حاکی از وجود موانع ارزیابی، نظارت و اجتماعی و نهادی از یک سو و تأثیر عوامل محیطی از سوی دیگر بوده است؛ بنابراین متناسب با سازمان‌ها باید نتایج سیاست‌گذاری را ارزیابی کنیم تا اطمینان یابیم که اهداف و رسالت‌های مدنظر تحقق یافته است. اگر ارزیابی به‌درستی انجام

1. Green & Kaliz

گیرد، به بهبود برنامه عمومی کمک می‌کند و فرایند اجرا را همواره اصلاح می‌کند. ارزیابی، مرحله‌ای مهم از فرایند سیاست‌گذاری است؛ به همین دلیل مدیران به‌طور فزاینده‌ای برای برآورد هزینه‌ها و منافع برنامه و نیز اعمال تغییراتِ ضروری به ارزیابی متوسل می‌شوند.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که دیدگاه ورزشی بر سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک تأثیر دارد. سابقه بی‌اعتمادی ذی‌نفعان به رهبران ورزشی در اینجاست که بسیاری از ورزشکاران احساس می‌کنند که اولویت‌ها و ارزش‌های آن‌ها در تصمیم‌گیری‌های کلیدی سیاسی ارائه نمی‌شود. هیندلی (۲۰۰۷) مشارکت ذی‌نفعان در اداره سازمان‌ها را زیر سؤال برد و این‌گونه توضیح داد که در فدراسیون‌های ورزشی بین‌المللی و بدنه‌های دولتی ملی ورزش، مفهوم ذی‌نفع سؤال‌های مرتبط متعددی را به وجود می‌آورد درباره اینکه چگونه منافع گروه‌هایی نظیر ورزشکاران، داوطلبان و طرفداران را باید به شمار آورد. بی‌توجهی به نبود دیدگاه ورزشی که منفعت کشور را در میدان‌های بین‌المللی به همراه داشته باشد و تغییر نکردن سیاست‌ها و تلاش برای حفظ آن‌ها، با انجام دادن تغییراتی سطحی و فاقد معنا که برخاسته از روحیه ریسک‌گریزی و محافظه‌کاری سیاست‌گذاران است، به توالی تغییرات به کاهش مشروعیت سیاست‌گذاران می‌انجامد (نیگرو، نیگرو و کلوگ^۱، ۲۰۱۲، ۲۵)؛ از این‌رو در سیاست‌گذاری باید به تناسب اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت، بلندمدت و تقویم ورزشی فدراسیون‌ها، بین سیاست‌های ورزشی کمیته ملی المپیک، وزارت ورزش و سیاست‌های فدراسیون‌های المپیک، فدراسیون‌های جهانی و کمیته بین‌المللی المپیک تناسب وجود داشته باشد.

به‌طور کلی، سیاست‌گذاری در ورزش و رساندن آن به جایگاه مطلوب و جذب جامعه هدف که همان خانواده‌ها، جوانان و نوجوانان هستند، به‌علت گستردگی آن بسیار پیچیده است و به توجه و هماهنگی بیشتر میان حوزه‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و همکاری متقابل نهادهای فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی در فرهنگ‌سازی، آگاه‌سازی، اطلاع‌رسانی، ایجاد امکانات کم‌هزینه و با دسترسی آسان برای اقشار گوناگون اجتماع نیاز دارد. در ایران برنامه‌ریزی مدونی مانند کشورهای آمریکا، روسیه و چین وجود ندارد و استفاده نکردن از نظرها و نتایج پژوهش‌ها، نهادهای مرتبط با ورزش‌های قهرمانی از جمله وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و فدراسیون‌های المپیک را از کارایی حداکثری باز داشته است. با توجه به مشخص شدن عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری در این پژوهش، می‌توان این پیشنهادها را مطرح کرد:

1. Nigro, Nigro & Kellough

سیاست‌های ورزش‌های المپیک از خواسته‌های محیطی و ورزشی نشئت گیرد؛ برحسب اهداف اجتماعی و سیاسی باشد؛ بر پایه عقلانیت اقتصادی (مالی و بازاریابی)، عوامل سازمانی (شرایط محیطی، ارزیابی و نظارت و عوامل اجتماعی)، نیروی انسانی متخصص (فردی و گروهی)، زیرساخت‌ها (سخت-افزاری و نرم‌افزاری) در دستور کار سیاست‌گذاران قرار گیرد؛ تعامل با سایر دستگاه‌ها و نهادهای اجرایی که در ورزش قهرمانی مدخلی دارند و می‌توانند کارکرد هم‌افزایی داشته باشند؛ اولویت‌بندی سیاست‌های اتخاذ شده متناسب با وضعیت اقتصادی کشور؛ نیازسنجی‌ها و برنامه‌های دوره‌ای برای استفاده از نیروی متخصص در اجرای سیاست‌های ابلاغی به سازمان‌ها؛ توانمندسازی نیروی انسانی بخش ورزش از طریق آموزش شغلی و برقراری نظام مناسب پرداخت مبتنی بر عملکرد؛ برنامه‌ریزی برای افزایش مشارکت ورزشکاران دارای تخصص علمی در حوزه‌های تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی ورزش؛ تدوین سیاست‌های کلان برگرفته از مفاد جاری نظام حاکمیتی کشور به منظور کاهش سوگیری‌های سیاسی؛ تهیه و تنظیم قوانین، سیاست‌ها و دستورالعمل‌های ثابت و درعین حال منعطف، یکسان، همسو، کاربردی، منسجم و جامع و ابلاغ آن‌ها به تمام دستگاه‌های ذی‌ربط و نظارت بر اجرای صحیح آن‌ها. امکان دارد برآورده کردن پیشنهادها ذکر شده چندان آسان و در دسترس مخاطب‌های مدنظر نباشد، اما یافته‌های این پژوهش به وضوح توانست به گام‌های مهمی اشاره کند که این گام‌ها می‌توانند به بهبود وضعیت موجود سیاست‌گذاری برای رسیدن به وضعیت مطلوب منجر شوند. نکته کاربردی پژوهش حاضر این است که مدیران کمیته ملی المپیک، وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون‌های المپیک بتوانند از نتایج پژوهش در بهبود سیاست‌های اتخاذ شده متناسب با عوامل عنوان شده و برای توسعه تکنیک‌های جدید در مدیریت و در نتیجه رشد و پیشرفت این سازمان‌ها در عرصه‌های داخلی و بین‌المللی بهره لازم را ببرند.

تشکر و قدردانی

نویسندگان بر خود لازم می‌دانند از تمامی افرادی که ما را در مراحل پژوهش یاری کرده‌اند، سپاسگزاری کنند.

References

1. Andersen, S. S., Houlihan, B., & Ronglan, L. T. (2015). *Managing elite sport systems: research and practice*. London: Routledge.
2. Andreff, W. (2013). Economic development as major determinant of Olympic medal wins: Predicting performances of Russian and Chinese teams at Sochi Games. *International Journal of Economic Policy in Emerging Economies*, 6(4), 314–340.

3. Busima, B. M. (2001). Structural equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming. Mahwah, NJ: Erlbaum.
4. Butler, A., Cornaggia, J., Grullon, G., & Weston, J. (2012). Corporate financing managerial market timing and real investment. *Journal of Financial Economics*, 101(3), 666-683.
5. Collins, S. (2008). An analysis of public policy toward adult lifelong participation in sport in Australia, New Zealand and Finland (Unpublished doctoral dissertation). Loughborough University, UK.
6. Comeau, G. S. (2013). The evolution of Canadian sport policy. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 5(1), 73-93.
7. Cruickshank, A., & Collins, D. (2012). Change management: The case of the elite sport performance team. *Journal of Change Management*, 12(2), 209-229.
8. De Bosscher, V., Shilbury, D., Theeboom, M., Van Hoecke, J., & De Knop, P. (2011). Effectiveness of national elite sport policies: A multidimensional approach applied to the case of Flanders. *European Sport Management Quarterly*, 11(2), 115-141.
9. Dowling, M., Denison, J., & Washington, M. (2015). The modernization of policy-making processes in national sport organizations: A case study of Athletics Canada. *Journal of Amateur Sport*, 1(2), 78-102.
10. Dye, T. R. (2013). *Understanding public policy: Pearson new international edition*. Washington: Pearson Higher Ed.
11. Fornell, C., & Larcker, D. F. (1981). Structural equation models with unobservable variables and measurement error: Algebra and statistics. *Journal of Marketin Research*, 18(3), 382-388.
12. Gefen, D., Straub, D., & Boudreau, M. C. (2000). Structural equation modeling and regression: Guidelines for research practice. *Communications of the Association for Information Systems*, 4(1), 7-18.
13. Green, M., & Collins, S. (2008). Policy, politics and path dependency: Sport development in Australia and Finland. *Sport Management Review*, 11(3), 225-251.
14. Green, M., & Houlihan, B. (2008). *Comparative elite sport development: Systems, structures and public policy*. Oxford, Inglaterra: Jordan Hill.
15. Hilvoord, I., & Elling, A. R. (2010). How to influence national pride? The Olympic medal index as a unifying narrative. *International Review for the Sociology of Sport*, 45(1), 87-102.
16. Houlihan, B. (2005). Public sector sport policy: Developing a framework for analysis. *International Review for the Sociology of Sport*, 40(2), 163-185.
17. Houlihan, B., Bloyce, D., & Smith, A. (2009). Developing the research agenda in sport policy. *International journal of sport policy and politics*, 1(1), 1-12.
18. Howard, M. C. (2016). A review of exploratory factor analysis decision and overview of current practices: What we are doing and how can we improve? *International Journal of Human- Computer Interacton*, 32(1), 51-62.

19. Jaekel, T. (2017). Modern sports-for-all policy: An international comparison of policy goals and models of service delivery. Higher School of Economics Research Paper No. WP BRP, 4. Available at: papers.ssrn.com/ (6 March, 2017).
20. Javadipour, M., & Rahbari, S. (2018). Identifying the components affecting Iranian public sports policy. *Science and Technology Policy Journal*, 7 (3), 84-76. (in Persian).
21. Javadipour, M., Rohi Dehkordi, M., Rahbari, S., & Tayefi, H. (2019). Pathology of existing policy process in Iranian public sports and presentation of patterns. *Sport Management Studies*, 10(52), 17-42. (in Persian).
22. Josef, F., & Cecilia, S. (2015). Sport policy in Sweden. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 8(3), 515-31.
23. Kim, B. C. (2001). Sport, politics and the new nation: Sport policy in the republic of Korea (1961-1992) (Unpublished doctoral dissertation). The Ohio State University, Ohio, Korea.
24. Kline, R. B. (2015). Principles and practice of structural equation modeling. New York: Guilford Publications.
25. Kotha, R., Zheng, Y., & George, G. (2011). Entry into new niches: The effects of firm age and the expansion of technological capabilities on innovative output and impact. *Strategic Management Journal*, 32(9), 1011-1024.
26. Krüger, A. (1998). The role of sport in german politics, 1918-1945. In P. Arnaud, & J. Riordan (Eds), *Sport and International Politics: Impact of fascism and communism on sport (79-96)*. New York: Routledge.
27. Lasswell, H. D. (2017). *The future of political science*. London: Routledge.
28. Lee, Y. H., & Watanabe, N. (2019). Sports economics and management of Asian sports business. *Journal of Global Sport Management*, 4(2), 121-127.
29. Mallery, P., & George, D. (2003). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference*. Boston: Allyn, Bacon.
30. Mendes, A., & Codato, A. (2015). The institutional configuration of sport policy in Brazil: organization, evolution and dilemmas. *Revista de Administração Pública*, 49(3), 563-593.
31. Monijoong, T. (2004). The color of medals. *Journal of Sport Economics*, 5(4), 40-60.
32. Nicholson, M., Hoye, R., & Houlihan, B. (Eds.). (2011). *Participation in sport*. Lonon: Routledge.
33. Nigro, L. G., Nigro, F. A., & Kellough, J. E. (2012). *The new public personnel administration*. Boston: Cengage Learning.
34. Oakley, B., & Green, M. (2001). The production of Olympic champions: international perspectives on elite sport development system. *European Journal for Sport Management*, 8, 83-105.
35. Österlind, M. (2016). Sport policy evaluation and governing participation in sport: governmental problematics of democracy and health. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 8(6), 347-362.

36. Ranjan, W. (2016). Sport policy in UK: The reforms, policy priority and its effect to sport sector during 2000 to 2012. *Public Policy and Administration Research*, 6(6), 97-99.
37. Ratten, V. (2019). Sport entrepreneurship and public policy: Future trends and research developments. *Journal of Entrepreneurship and Public Policy*, 5(16), 115-132.
38. Sam, M. P., & Tore Ronglan, L. (2018). Building sport policy's legitimacy in Norway and New Zealand. *International Review for the Sociology of Sport*, 53(5), 550-571.
39. Sasakawa Sports Foundation. (2017). *Sports hakusho 2017*, Tokyo, Sasakawa Sports Foundation. Available at: <https://www.ssf.or.jp> (24 April 2017).
40. Speziale, H. S., Streubert, H. J., & Carpenter, D. R. (2011). *Qualitative research in nursing: Advancing the humanistic imperative*. Pennsylvania: Lippincott Williams & Wilkins.
41. Stevens, P. J. (2009). *Applied multivariate statistics for the social sciences* (5th ed.). New York: Tylor.
42. Strittmatter, A. M., Stenling, C., Fahlén, J., & Skille, E. (2018). Sport policy analysis revisited: the sport policy process as an interlinked chain of legitimating acts. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 10(4), 621-635.
43. Teixeira, M. R., & Ribeiro, T. M. (2016). Sport policy and sports development: Study of demographic, organizational, financial and political dimensions to the local level in Portugal. *The Open Sports Sciences Journal*, 9(1), 19-27.
44. Vinzi, V. E., Chin, W.W., Henseler, J., & Wang, H. (2010). *Handbook of Partial Least Squares*, Springer, Germany: Berlin.

استناد به مقاله

بابایی، مهدی؛ نوربخش، مهوش؛ خدایاری، عباس؛ و نوربخش، پریش. (۱۴۰۰). طراحی مدل سیاست‌گذاری ورزش‌های المپیک. *مطالعات مدیریت ورزشی*، ۱۳(۶۸)، ۶۴-۹۵. شناسه دیجیتال: 10.22089/SMRJ.2020.8518.2909

Babaei, M., Noorbakhsh, M., Khodayari, A., & Noorbakhsh, P. (2021). Designing Policy Making Model of Olympic Sports. *Sport Management Studies*, 13(68), 64-95. (in Persian). DOI: 10.22089/SMRJ.2020.8518.2909

